

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การบริหารวิชาการโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๐ จังหวัดสมุทรสาคร

ผู้วิจัย : นายสิริพงศ์ ปราบุญเหลือ

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: ผศ.ดร. อินดา ศิริวรรณ พธ.บ., M.Ed., Ph.D.

: รศ.ดร.วิชุดา หุ่นวิไล กศ.บ., MA.T., Ed.D.

วันสำเร็จการศึกษา : ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๘

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อศึกษาการบริหารวิชาการโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๐ จังหวัดสมุทรสาคร ๒) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารวิชาการโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๐ จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ๓) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะการบริหารวิชาการโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๐ จังหวัดสมุทรสาคร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนและนักเรียน จำนวน ๒๙๗ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยมีค่า IOC ที่ ๐.๖๐-๑.๐๐ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๕๖ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (t-test) และค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

๑. ผลการวิเคราะห์การบริหารวิชาการโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๐ จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๔ เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย การวัดประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน การนิเทศการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับน้อยที่สุด ได้แก่ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับ

๒. ผลการเปรียบเทียบการบริหารวิชาการโรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๐ จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ ระดับการศึกษา สถานะ ของครูผู้สอนและนักเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอายุของครูผู้สอนและนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๓. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะพบว่า ๑) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรแกนกลางในปัจจุบันมีเนื้อหาหนักเกินไปในด้านจัดสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระและสัดส่วนมาตรฐาน และตัวชี้วัดไม่ชัดเจน ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการพัฒนาและความเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจปัจจุบันและอนาคต ๒) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ขาดทักษะกระบวนการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง ข้อเสนอแนะ ควรใช้สถานการณ์จริงในการจัดการเรียนการสอน ๓) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูผู้สอนไม่ค่อยได้ใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะ

ครูผู้สอนควรมีการนำสื่อมาจัดการเรียนการสอนบ้าง เพื่อที่จะทำให้นักเรียนได้เกิดความสนใจในการเรียนรู้ ๔) การนิเทศการศึกษา ไม่เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนิเทศการศึกษา ข้อเสนอแนะ ควรเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนิเทศการศึกษา ๕) การวัด ประเมินผล และเทียบโอนการศึกษา พบว่า การวัดผลยังไม่ครอบคลุมสมรรถนะของผู้เรียนทุกด้าน ข้อเสนอแนะ ควรวัดผลตามสมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน